

గొప్ప వారితో గుసగుసలు

వేములవాడ భీమకవి

శ్రీ|| శే|| శ్రీ|| వారణాసి శ్రీనివాసరావు

(ద్రాక్షారామం, గోదావరి తీరం; ఇసుకపట్టమీద ఆసీనుడై విచారిస్తూ వున్న భీమకవి; నమస్కరిస్తూ నేను.)

శే : భీమకవిగారూ, నమస్కారం.

భీ : ప్రశంసలను ఎవరు ఏవు.

శే : బాధ్యుణ్ణి.

భీ : మాట్లాడు (నేను దగ్గరగా మాట్లాడతాను) ఏం ప్రయోగం వచ్చింది? పి.జె.వి.మాస్టర్ నీవు ఏదో కోరికతో వచ్చివుంటావే.

శే : నాకు గొప్పవాండ్రను చూచి వారితో మాట్లాడటంలే వుత్సాహం అందుకనివచ్చింది.

భీ : శ్రీ శ్రీ మాట్లాడతప్పుకాని, నా బూడిద, నేనేం గొప్పవాణ్ణి.

శే : అవునుండీ అట్లాగంటారు? ఆంధ్ర లోకమంతామీదంటే హతవిపోతుంటే!

భీ : అది నాచావు కొచ్చింది. ఈ ఉదయమే వున్నదంటే వచ్చింది. అక్కడికి ఎప్పుడు వెళ్లేవాణ్ణి గానూ నిన్ను సాయంత్రం స్నానం చేశామని ఆకాశం గొప్పది. అక్కడికి-మన ఆంధ్ర కవులు కొంత రొచ్చారు. మనవాండ్రకదా నని చేరబోయింది. బోలే ఆ కర్కశ మాలవాండ్రంతా దూరంగా పోయి మరణించారు. ఏమిటి బాబ్బా అని మళ్ళీ మునిపించా? మళ్ళీ అంటే. ఈ విధంగా కొంత సేపు సాగితే ర్యాట్ ప్రాణం విసిగి ఏమిటికంటే యిది! నేను బ్రాహ్మణ్ణి, ఛండా లుక్ష్మణ్ణి కాదు. దానికి వాండ్రలో నొక త్యాగిని పంపాడు 'నీవు తిటికవిని దూరంగా పంపించు' అని పంపించా. తల్లివారూమన బయలుదేరి పుస్త్రానంచేరా. ఇక్కడ భీమేశ్వరస్వామి కలయకుని 'నీ మొగంమందా, యిదేం ప్రసాదించా, యిందుకా నన్ను కన్నా'వని నాలుగు పద్యములు. అభ్యాసం గంచితే ఈ పదని చూడగానే స్నానం చేశామని తోచి ప్రస్తుతం ముగ్ధతాంతి నొందుచున్నా. (కొంచెం ముంకి) తిటికవి నట! దూరంగా పుండాలట! నా బొమ్మ పులిపోతుంది.

శే : అవును; నిజానికి మీరు తిటికవులేగా?

భీ : (కోపంతో) నీకూ పుట్టింది ఆ రోగం. నా శరీరంలో నా శక్తిపోయింది కాని తేలంలే దిన్నీ పోటికొన్నాణ్ణి.

శే : అంత కోప్పడితే యెట్లాగండి. ఆంధ్ర లోకమంతా యిచ్చిన బిరుదు నుండినుకుండా మంటే గొప్పవాండ్రా.

భీ : (కోపంతో) ఊడదీసుకుందామంటే ఊడదీసుకుంటా! ఓరి నిర్యాగిగా మోడర ఆగో మణీ. తిటికవేమిట్రా! నేను ముటుకు కవిని కానట్లా? నేం జెప్పింది కవిత్వం కావట్లా? అది లక్షణం కంటా లేదట్లా? దాన్లో ధారా కుది లేదట్లా?

శే : మాట్లాడుతే మోపించకుంటే యి మెనా అబద్ధం?

భీ : (కొంచెం శాంతించి) అదుగు, ఏ మదుగుతాలో అడిగినాడు.

శే : నీవో చాటువులతప్ప మీరు కవించిన గ్రంథం మొదటగా వుండా.

భీ : (ప్రశంసలతో) ఆగోవారో, ఆశ్చర్యంతో! నీవు నాకు పుట్టింది, నీవు గోదా వరి కొట్టాను. నీకు బాల్ తనలేమిటిందా వాళ్ళప్పుడే ఆనడానికి. లేకపోతే అధగిడి కొడుకులతోనే జేడ నాలుగుచుచ్చి పంపారా భూలోకంలోకి. ఇందులో రెండుగుండే ఒక గ్రంథం ప్రాణం, కూ యెదాల్తు నేదామని.

శే : ఏమిటండి అది?

భీ : ఏమిటా, పేరే విన్నా; నీవే అబద్ధం మంకి వచ్చివుంటా! భీమకవి కవుల రాసువంప వీయం అనిపిస్తేదట్లా?

శే : ఏమిటండి భీమకవిగారూ! అది పిం గలి నారనాన్న కవులకాదా!

భీ : ఏమిటి పింగళి-నారన-నార్యకృతనా! ఆ గుడుమంటే కా పేట్లా తోచింది-నిన్న గాక మొన్న పుట్టినవాడికి. పాడు నా గ్రంథ నామార్చి దొంగిలించాడు. అది నేను వ్రాసినదే

శే : అయితే యెక్కడా కనిపించలేదుండీ? భీ : ఎట్లా కనిపిస్తుంది. దాన్ని కడుపుబ్బ ముండాకొడుకు బొందమోద బొందినా.

శే : అ జేమిటండి, నే నెన్నడూ వినలేదే?

భీ : వినలా, వినయేడు వినసిస్తా. నేను పుట్టి న్నాల్సింది యే గనికూ, చిల్లరరాజుల్లో చూడగాని రాజాధిరాజ-నంద్యం చేయాల. అట్లాటి కోరి తంపని మామూల్లో పెద్దవాణ్ణి కట్టిడితే ఆయనన్నాడు 'నాయనా వట్టి చేతు ల్లో రాజదర్శనం చేయకుండా. నీవుపు కవిని కాబట్టి యేదో గ్రంథం వ్రాసి, తీసుకెళ్ళి అంకిత మిస్తానను' అని సలహా యిచ్చాడు. సరే కదా యని, వట్టి గ్రంథం అందమేముంది; అది యే పద్యం నా వ్రాస్తాడు; ఇతరులు వ్రాయ లేనిదాన్ని వ్రాయాలని పట్టదలతోచి ఒకవారం రోజులు కష్టపడి భారత రామాయణాల్లా ప్రతిపద్యంలో వచ్చే రాసు పాంపవీయాన్ని కూర్చి వెళ్ళా ప్రభుధర్మవానికి. ఆయన ఆస్థాన కవి, పండితుడు ఎవడో వున్నాడంటే పూజారి వరంపొందితేగదా దేవుడివరమని వాడింటిక్కి, అక్కడే బసచేసి, నానంగంతాచెప్పి, గ్రంథం వినిపించా. రెన్నాళ్ళలో విని రాజదర్శనం చేయిస్తా నని చెప్పాడు. బహుబాగుండన్నాడు. మర్నాడు నదికిస్తూ నానిక్కి వచ్చా. వచ్చేటప్పు టికి నా గ్రంథం కనుపించలే! ఆయన యింట్లో వాండ్లు, ఎవరినడిగినా 'మాకేం తెలుసుమే మెరగా మన్నాడు. పోయిందానికి కించమంతా వెధవు తెలివి ధారణ పట్టగూడదు. సరే పడుంకగా ఆ రాత్రి ఆ స్థానకవి పాలే రొకడొచ్చి రహస్యంగా 'అయ్యా' నామేరు చెప్పకండి. మా అయ్యగారొక తాటాకు గ్రంథాన్ని కాల్చి గోదారిలో కలుపుతాంటే నాకళ్ళార-చూచా నన్నాడు.

శే : అ! యెంతపని యెంతపని! (నుండెకొట్టు కొంటూ)

భీ : ఆ మాట వింటేపుటికి నాకెట్లా వుండి వుంటుందో వూహించుకో. గభాలన లేచెల్లి, కవిని వాడిపెండ్లాం ముండున లేపి నాకు జరిగిం దంతాచెప్పి అప్పుడే లోపలనుండి ఊళ్ళటిల్లి వచ్చిన పద్యం (నీదో జ్ఞాపకంకూడా లేదు) చెప్పా. దాంతో నాడు ధమ్మిక చచ్చాడు. ఆ కుళ్ళుబోతు ముండాకొడుకప్పుడేదో గ్రంథం గూడా వ్రాస్తున్నాటట. అది పూ రికాకుండా చచ్చాడు. ఇక నక్కమంటే ఆటూగు దక్క దని వెళ్ళిపోయానా.

శే : (నుండెకొట్టుకుంటూ) ఆహ! యెంతపని జరిగింది. యెంతపని జరిగింది. దాన్లో ఒక నొక పద్యమేనా జ్ఞాపకం.

భీ : జ్ఞాపకం : నాల్గవై మెట్లాటిదో, మంచిజేడ నా జ్ఞాపకమంచుకుందామని విశ్వ ప్రయత్నంచేసి నా జ్ఞాపకమందను.

శే : పోనియ్యండి. శాంతించండి. మీకా పద్యాలు చెప్పేటప్పుడెట్లా వుంటుంటేమిటి.

భీ : నా శరీరంతా విరళంగా జెల్లా విను. నేనేదో విధవముంక పుట్టాటట. అందుకని నన్ను మామూల్లో వాళ్ళంతా అభ్యాయించునే వాళ్ళు. నాకు యెక్కచ్చింతర్యాత ఒక రోజు మోళ్ళునుండి, భీమేశ్వరాలయ-నిక్కల్లో జేవుణ్ణి తిట్టడమారంభిస్తే ఆయన 'కేవ, నీవేదం లే అ జోగుండిపో' మ్మ న్నాడు. జీరిన ఆమానాన్ని సర్వరామననం చేసుకోవడంతో అందరికీ మనస్సులోవుండి కోమల నాకు ముక్కు-చివర నేర్పడ్డది. మామూల్లో నాయివ్వం వచ్చినట్లు కావనాగా లాభింపించా అని భావించుకోలేదు. పూనివాడి నోరుమంచిది కాదనే కీర్తి నల్లిక్కల వ్యాధిలొంది. నే నెక్కడికెళ్ళినా నన్నంతా నీదూర్వాన్నో భూతాన్నో చూచిపట్టుచూచేవాను. దాంతో నాకు మరింత మందేది. చెదామదా తిట్టేవాణ్ణి. ఆ తిట్టేటప్పుడు నావోళ్ళు నాకు తెలిసే. మండు తన్నులుంటుండే నోటవ్యమేగాని వదం రాదు

శే : అర్థమైంది. అంత తొందర మంచిది కాదు అంటే కరుస్తారుకదా.

భీ : (మాట్లాడు పాశాన్ని మార్చి మంకి పడుచు) కరుస్తానా, మరికరుస్తానా? ఓరి గాడ్డా-నిన్ను విధవముంక పుట్టావని పూళ్ళో వాళ్ళు సహపంక్షి రానిక ఎక్కడబడితే అక్కడ వెక్కిరించి, సద్బాప్తిహృణున్ని ఛండాలునివలె చూస్తేసేపుమాత్రం కరలీవ్. ఎడటివాండ్రకు నీవు జేవుడానికంతా పెద్దలే. తొందరలు తొందర!

శే : పోనీ మీ అమ్మగారినే అడిగి కలు కోకపోయినారా? నిజమేలే—

భీ : (మాటవడ్డి-ఒళ్ళు గజగజమణుకుతూ) ఓరి పితామహుండాకాకా! నీవు-మనిషివా సకు వ్యారా! బ్రాహ్మణ్యంటివే, నీ బ్రాహ్మణ లక్షణ మేమైందిరా? కన్నతల్లిదగ్గర కల్గి, నీవు నన్ను కరిక్కన్నావో చెప్పావా చెప్పావా అని అడగ మనడానికి నీకు నోడెట్లా వచ్చిందిరా ఛండా లుడా!

శే : తిట్టి చంపలేదుకదా, మీరు చచ్చిం తర్యాత నన్నా మిమ్మల్నుకపోవడం న్యాయం కాదు. మీరు వట్టి తొందరవిందులు కాకపోతే పాప మా కలింగ గంగ నట్లా పకిన్ను చేస్తారా.

భీ : ఏం ఎందుకుచేయనా! కవి అంతవాడు వస్తే దయచేయండంటాడా-ఇప్పుడు సందడిగా వుండి, పొండి, మళ్ళీ రాం అంటాడా. నే నగ్ర జాతివాణ్ణి, నాకాళ్ళు కడిగి నెత్తినజల్లుకోకపోగా అట్లాటి నిరాకరణమా. ఎందుకుచేయనా, అట్లా ఆస్పత్రిలోందర్ని మళ్ళీ మళ్ళీచేస్తా. అయితే నేం. వట్టి బెమ్మగాణ్ణి మళ్ళీ జాలిదలిచి రాజ్య మిచ్చానా లేదా?

శే : తాను జెటి కొనే నేం కొంపముణుగు తుందో నని యుడిసి చూసింట్లో లేరనిపించిన పోతరాజుగా యెందుకోడి తిట్టి చంపడం—?

భీ : ఒకేవ, నీవు తెలిసి జాలిన భావం. మధ్యాహ్నం మొంటిగంటకు వాకి గుమ్మంమందు చేరాను, యిరవై ఆగు మెట్టుగుర్రప్రయాణంజేసి! తనకంటే ఆ పూళ్ళో నాఫుడదదూలేదూ! ఎంత రా తైతేమిటుకు బ్రాహ్మణకుకదా అన కుండా యింట్లో పోయిగా పడుకుని లేదని పిస్తాడూ. నీవైతే మహాసహనం చూపించేవాడవు కాబోలు.

శే : (కొంచెం మాలోచించి) మిమ్మల్ని యేంలాభంలేండి. మీ కట్లాటి వరమిచ్చిన భీమేశ్వరస్వామి.

భీ : నాకదంతా తెలిసు. అట్లాటి వరమెంగు కిచ్చావని చేతనే పోయి వాణ్ణే అను.

శే : సరే, వీటికేంగాని; అసలీ తిట్లు కవిత్వం వల్ల లాభ మేమిటండి.

భీ : అట్లా గమన : లాభ మేమిటా చెప్పా పట్టు. అంతకు ముందు దాని తత్వాన్ని గ్రహించుకో. తిట్లుకవిత్వం సామాన్యమైందికాదు. దానికి అన్నిటితోబాటు శాస్త్రముంది. నీ నెన్నుడైనా లక్షణగ్రంథాలు వెలగజెల్లావా? వాణ్ణో విషమాతర ప్రమాగాలు విషగణ ప్రమాగాలు మొదలైన వున్నాయి తెలుసునా? నాటి లాభ మేమిటా విను. యుద్ధంలో నైనికులు చచ్చి చెడి జయం సంపాదించుకో నే, ఇండ్లలో, పొట్లలో నీళ్ళు కదలకుండా బోరలుపెంచుకుని కదల కుండా మాగ్గున్న పెద్దమ్మలంతా నా జయ ఫలా లనుభవించారు. అట్లాగే మేము పదతిట్టి భయపెట్టబట్టి, రాజులంతా యేం ప్రమాగం జేస్తారోనని యుడిసి పారితోషికాల్లా, అగ్రహారాలా, గండపెండేరాలా ఇప్పుడు మమ్మల్ని చూచి తిట్లుకవులు తిట్లుకవులు అని దూరం దూరంగాపోయే యీ దేశభ్రేష్టు కవిముండా కొడుకులముందు బోర్లిస్తే మాకంటే యెవరూ లేరనివివరిగి చున్నాను. ఇది లాభంకాదా? మే మా ప్రేతలకు, వేసలవాండ్రం; అంగరక్ష కులంమలో తిట్టి బాసపడ్డవా డొక్కడూలేడు.

శే : అట్లా టప్పుడు తిట్లుకవులని తిట్లు తిక్కడ మెందుకండి?

భీ : ఎందుకా? 'పరోపకారార్థ మిదం శరీరం.

శే : అదే తిట్టే పరోపకార మేం మంచి దండి.

భీ : ఏం-మంచిదా? రావణాసురుడు నార దుడితో నన్నట్టు, పుట్టించానికి కీరో, అపకీరో రావాలి. కీర్తికి నోచుకోలేదు కాబట్టి, అపకీర్తి పొనిస్తాం. ఇక నేను స్వామిని చూడబోనాలి స్నానంజేసి (లేచును).

శే : నీ నేను రావచ్చా?

భీ : రా.

శే : స్వామి సమాధానం బాగుండుకపోజే యేం జేస్తారు?

భీ : ఏం జేస్తానా, నెత్తిన నుడ్డెసుకుని యేడుస్తూ స్వర్గాని క్తా.

(నిష్క్రమణం)

ప్రతి తల్లియును ఉడేవర్డ్స్ గ్రేప్ వాటరు
యొక్క శ్రేష్టమైన గుణమునువరుగుదురు
అది బిడ్డలను కాపాడుచున్నది

**WOODWARD'S
GRIPE WATER**
keeps baby well

"పాములతో పోరాడు" గుర్తుగల అపరైన షర్వవర్ష గ్రేప్ వాటరు. శాంతి అనుభవం కలిగి తల్లిలకు బిడ్డలకు గల విషమతలను.

I-WW108-111-TEL W. WOODWARD LTD. LONDON, ENGLAND